

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/8/2019
Identifikačné číslo spisu:	8019200146
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8019200146.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2019 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní odsúdeného H. N. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2019, sp. zn. 1Ntc/1/2019, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2019, sp. zn. 1Ntc/1/2019, sa z r u š u j e v celom rozsahu.

II.

Podľa § 12 ods. 2 písm. d) bod 1., písm. e), písm. f) zák. č. 183/2011 Z. z. o uznaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmieta uznanie a výkon peňažnej sankcie uznanie vo výške 432,12 eur uloženej rozhodnutím Magistrátneho súdu Crawley, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. 1600264399, zo 14. júla 2016 občanovi Slovenskej republiky H. N., nar. X. O. XXXX v J., bytom J., ul. Y. M. č. XX, Slovenská republika.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. mája 2019, sp. zn. 1Ntc/1/2019, podľa § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. uznal rozhodnutie Magistrátneho súdu Crawley, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. 1600264399, zo 14. júla 2016, právoplatné 14. júla 2016, ktorým bola H. N., nar. X. O. XXXX v J., bytom J., Y. M. č. XX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, uložená peňažná sankcia vo výške 360 GBP, t. j. 432,12 eur a rozhodol, že toto rozhodnutie sa vykoná.

Citovaným rozhodnutím bol odsúdený H. N. uznaný vinným pre trestný čin spočívajúci v konaní v rozpore s § 144A Zákona o cestnej premávke z roku 1988 a Dodatku 2 zo Zákona o dopravných priestupkoch z roku 1988, ktorého sa dopustil tak, že 7. júna 2016 v Grays, bol osobou, na ktorej meno

bolo zaregistrované motorové vozidlo, konkrétne UU19721, podľa Zákona o cestnej dani a registrácii z roku 1994, keď nespĺňalo požiadavky poistenia podľa § 144A zo Zákona o cestnej premávke z roku 1988. Bola mu za to uložená povinnosť zaplatiť pokutu v sume 220 GBP, peňažnú čiastku na súdne trovy v sume 110 GBP a peňažnú čiastku do verejného fondu alebo organizácii na podporu obetí v sume 30 GBP, teda celkom sumu 360 GBP, t. j. 432,12 eur.

Proti rozsudku podal riadne a včas, v zákonnej lehote, odvolanie odsúdený. Uviedol, že si nie je vedomý, na základe čoho mu bola uložená pokuta a či ju riadne obdržal, lebo by ju v danom termíne uhradil. Je vodičom z povolenia a v tomto smere je zodpovedný. Ak sa aj niečím previnil, tak to ľutuje, určite by nechcel nič vedome urobiť v rozpore s cestným zákonom. Nemá vedomosť o tom, že by mu bolo 21. júna 2016 zaslané anglickou stranou oznámenie o predvolaní na konanie, keďže v danom termíne mal možnosť zúčastniť sa ho. V tom čase mohol oznámenie prevziať niekto zo spolubývajúcich a oznámenie sa mu preto nedostalo do rúk. Po odchode z Veľkej Británie na Slovensko v decembri 2017 sa už naspäť nevrátil. Je ochotný uhradiť pokutu vo výške 220 GBP, ale žiadal o odpustenie súdnych trov vo výške 110 GBP a peňažnú čiastku vo výške 30 GBP do verejného fondu.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove sa k odvolaniu odsúdeného nevyjadril. Upozornil však na to, že osvedčenie nie je preložené do slovenského jazyka.

Najvyšší súd na podklade odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné.

V zmysle zák. č. 183/2011 Z. z.

§ 2 na účely tohto zákona sa rozumie pod písm. c) pokutou povinnosť zaplatiť určenú peňažnú sumu uloženú správnym orgánom štátu pôvodu podľa právneho poriadku tohto štátu pre trestný čin alebo protiprávne konanie týkajúce sa porušenia pravidiel cestnej premávky.

§ 3

ods. 1 rozhodnutie o peňažnej sankcii možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 až 5 neustanovujú inak.

ods. 5 ustanovenie odseku 2 platí rovnako aj pre rozhodnutie o peňažnej sankcii, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je justičným orgánom štátu pôvodu označený v osvedčení priradením ku kategórii protiprávneho konania zakladajúceho porušenie pravidiel cestnej premávky.

§ 5 súd pri overovaní skutočností podľa § 3 a § 4 vychádza z údajov uvedených v osvedčení, a ak je to potrebné, aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

§ 12 ods. 2 písm. d) bod 1., písm. e), písm. f) uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmieta, ak

z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,

z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba sa po tom, ako bola výslovne poučená o konaní a o možnosti byť osobne prítomná na tomto konaní, výslovne vzdala práva na ústne pojednávanie a výslovne uviedla, že nepodáva opravný prostriedok,

z osvedčenia vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v

konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii.

§ 17 ods. 2 osvedčenie adresované orgánom Slovenskej republiky možno k ďalšiemu konaniu prijať, ak je vyhotovené v štátnom jazyku.

§ 23 ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

V posudzovanom prípade neboli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady na vydanie napadnutého rozsudku o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Pokiaľ ide o hodnotenie trestnosti skutku podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, apelačný súd poukazuje na to, že H. N. bol v štáte pôvodu právoplatne odsúdený za protiprávne konanie zakladajúce porušenie pravidiel cestnej premávky, v prípade ktorého zákon vylučuje skúmanie obojstrannej trestnosti (§ 3 ods. 5 s poukazom na § 3 ods. 1, ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z.). Slovenské súdy nemajú právomoc v danej veci preskúmať správnosť skutkových zistení štátu pôvodu, nakoľko platí všeobecná zásada vzájomného uznávania rozhodnutí a uznávajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a jeho právnymi závermi.

Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že v bode 3.1a osvedčenia uvedeného v čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (č. l. 8 súdneho spisu) sa uvádza, že odsúdený bol osobne predvolaný 21. júna 2016 na Magistrátny súd v Crawley, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, a tým informovaný o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutiu a zároveň bol informovaný o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania.

V tejto spojitosti treba zdôrazniť, že postup doručovania vo Veľkej Británii ako členského štátu EÚ je jeho internou záležitosťou, ktorý sa môže líšiť od slovenskej právnej úpravy a prípadné preverovanie riadneho doručovania písomností odsúdenému vo Veľkej Británii by bolo aj v rozpore s princípom vzájomného uznávania cudzích rozhodnutí.

Najvyšší súd sa nestotožnil s právnym záverom krajského súdu, ktorým nezistil dôvod odmietnutia návrhu podľa § 12 zák. č. 183/2011 Z. z. a rozhodol o uznaní a vykonaní rozhodnutia o peňažnej sankcii.

V predmetnej veci nebolo možné hodnoverným spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť preveriť tvrdenie odsúdeného o tom, že nemal vedomosť o doručení oznámenia o predvolaní na konanie z 21. júna 2016, ktoré viedlo vydaniu rozhodnutia.

V spise absentuje dôkaz o riadnom prevzatí písomnosti odsúdeným (doručenka). Nie je preto možné relevantným a nepochybným spôsobom preukázať ani vyvrátiť pravdivosť jeho tvrdenia, že oznámenie mohol prevziať niekto zo spolubývajúcich a jemu sa nedostalo do rúk.

Z úradného záznamu z 2. septembra 2019, spísaného po získaní informácií od JUDr. X.j, hlavnou štátnou radkyňou, sekcie medzinárodného práva, odboru justičnej spolupráce v trestných veciach Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky navyše pritom vyplýva, že vo Veľkej Británii, na rozdiel od našej je benevolentnejšia právna úprava v otázkach doručovania súdnych oznámení.

Pochybenie treba vidieť aj v tom, že rozhodnutie štátu pôvodu nebolo doručené dotknutej osobe, ktorej sa týka, čím boli porušené práva tejto osoby, ako to má na mysli ustanovenie § 12 ods. 2 písm. e) zák. č. 183/2011 Z. z.

Okrem toho osvedčenie nebolo v zmysle § 17 ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. vyhotovené v štátnom jazyku vykonávacieho štátu, Slovenskej republiky.

Najvyšší súd s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ ide o zásadu spravodlivého procesu a v jej rámci právo na prístup k súdu, v súlade so zásadou in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) konštatuje, že doposiaľ zistené skutočnosti bránia uznaniu a výkonu uloženej peňažnej sankcie odsúdenému na území Slovenska

Na základe konštatovaného v zmysle § 12 ods. ods. 2 písm. d) bod 1., písm. e), f) zák. č. 183/2011 Z. z. je prítomný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia Magistrátneho súdu Crawley, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. 1600264399, zo 14. júla 2016, ktorým bola odsúdenému uložená peňažná sankcia vo výške 360 GBP.

Najvyšší súd na podklade vyjadreného preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Ministerstvu spravodlivosti v prípade odstránenia zistených pochybností nebude nič brániť, aby podalo nový návrh na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.